

anvistes at fride let hen over Enkelthederne. Saaledes maa mine Ord imidlertid ikke opfattes, thi Regjeringen ønsker ikke denne Sag let behandlet; Regjeringen ønsker den tværtimod grundigt behandlet. Jeg er vis paa, at jeg, ved at udtale dette, udtaler ikke alene min egen, men samtlige mine Collegers Ansuelse. Det vilde være mig ret inderligt kjær, at kunne gennemgaae denne Sag i den allerførste Detail for Forsamlingen, og jeg er vis paa, at jo mere den hvide Forsamling kom ind i denne Sag, og saa alle de mange Vanskeligheder, den har stødt paa ved at gennemføre de Reformer, hvis Nødvendighed Ingen mere end jeg erkjender, vilde den give mig Ret i hvad jeg her har yttret. Jo fuldstændigere Sagen behandles, desto mere vil Thingets Medlemmer kunne komme til Overbeviisning om de enkelte Punkters Rigtighed og Urigtighed, og desto mindre vil Finanzministeren være i den Nødvendighed at skulle see maaffee enkelte eller hele Affnit af Budgettet voterede enten i personlig Tillid til Ministeren eller fordi man ikke vil vise Mistillid imod Ministeriet. Det er en meget ubehagelig Stilling for en Minister, og dersom jeg kunde oine nogen Mulighed til at blive færdig, vilde jeg derfor anbefale den største Noiagtighed i Behandlingen af denne Sag. Imidlertid kan jeg paa den anden Side ikke antage, at der vil være Noget til Hinder for, at Thinget den 1ste Gang lader det berøve ved flere af de foreslaaede Poster, og forbeholder sig senere at komme tilbage til disse. Det er nemlig ikke for en lang Fremtid, at det saaledes vil komme til at berøve; thi allerede til Efteraaret vil Thinget have det samme Forslag for sig, og vil da have behørig lang Tid til at gennemgaae Enkelthederne i samme, og gjøre de Udfættelser, hvortil det maatte finde Anledning, men som der nu ikke er Tid til at gennemføre.

Mouvier: Med flere af de ærede Lædere, der allerede have yttret sig, og navnlig den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 1ste District (B. Christensen) er jeg aldeles enig i Bigtigheden af, at den foreliggende Sag gribes an paa den bedst mulige Maade. Det Spørgsmaal, som er reist herom, bør man vistnok ikke gaae let hen over, og jeg skal derfor, endssjøndt der allerede er talt meget om

dette Spørgsmaal, endnu tillade mig at dvæle nogle Dieblkke derved. Særliges hjært skulde det være mig, om jeg kunde tiltræde det af den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2det District (Tscherning) fremsatte Forslag, og det skulde være mig saa meget kjærere, som vi i dette Dieblkk have hørt et Foredrag af den ærede Finanzminister, hvoraf fremgaaer, at han holder til den Ansuelse, at en saadan Behandling, som den foreslaaede, kunde være at foretrække, navnlig fordi den antages at ville lede til Sagens hurtigere Fremme. Jeg maa imidlertid tilstaae, at jeg nærer stor Tvivl, om denne Fremgangsmaade er hensigtsmæssig, og især om den, som den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2det District (Tscherning) synes at mene skulde kunne tilraades som Regel. En anden Sag er det, at der vel kunne møde Tilfælde, hvori den omhandlede Fremgangsmaade undtagelsesviis kunde være at anvende. Men i al Fald skjønner jeg ikke rettere, end at den har ganske særdeles vægtige Grunde imod sig i sin Anvendelse paa det foreliggende Forslag til Finanzloven. Det er allerede af en æret Rigsdagsmand med Føie bemærket, at vi maae vaage over, at Sagerne underkastes en saadan Behandling, som kan bestaae med Folkethingets Værdighed; men Thingets Værdighed udkræver, at Sagerne behandles med den behørig Grundighed, og hertil turde den foreslaaede Fremgangsmaade kun aabne Ilden Udfigt. Det forekommer mig nemlig klart, at Thinget ingenlunde paa nærværende Standpunct kan ansees tilstrækkeligt forberedt til at gaae ind paa den første Behandling af Sagen. Under denne Behandling skal Sagen, ifølge § 14 i Forretnings-Regulativet, drøftes i sin Almindelighed; men jeg maa bede de Herrer vel at lægge Mærke til, at Sagen om Budgettet er af en ganske særegen Bessaffenhed. Det er i og for sig allerede meget vanskeligt at bestemme sig for, hvad der under en saadan almindelig Behandling af Budget-Sagen skal tages med og hvad ikke. Der er herved aabnet en vid Mark for en svævende og vidtløftig Discussion, hvis Grændse ikke let kan bestemmes. Men i ethvert Fald skal det ikke kunne modsiges, at Sagens almindelige Grund-